

35 DE ANI DE CONTINUĂ DEZVOLTARE A MIȘCĂRII SPORTIVE

CEI MAI BUNI DINTRE CEI BUNI

În trei decenii și jumătate, de la instaurarea Republicii noastre și până astăzi, sportivi de mare frumusețe morală și fizică au populat palmaresul unei țări în plină înflorire, cinstind cu haruri specifice mersul ei mereu înainte.

E greu să uiți acea imagine de căpățui: fotografia schiorilor noștri pe peronul gării de acasă, în momentul plecării spre Jocurile Olimpice de iarnă de la Saint-Moritz; era în ianuarie 1948 și pe piepturile bravilor flăcăi români apărușeră pentru prima oară însemnele tinerei Republici...

E greu să uiți toate momentele importante ale unei scurte cronici (în raport cu istoria), punctată adesea de suferințe imponente, culminând cu strălucita demonstrație românească a gimnastelor noastre la Montreal, având ca diademă o neîntrecută sportivă,

un model (de nota 10) numit Nadia Comăneci. Numele acestei fete de la noi a colindat lumea, ducând până departe faima mișcării sportive românești; numele ei a creat școală și — ca o negare a singularității — s-a încrucișat adesea, în toți acești ani, pe firele de telegraf ale agențiilor de presă mondiale sau în paginile cotidienele lumii cu numele altui „făuritor de istorie sportivă”, cu numele lui Ilie Năstase, care a mobilizat mapamondul în jurul tenisului cu originalitatea execuțiilor și inventivitatea mișcărilor sale pe „court”.

Fericit poporul care se poate mindri cu sportivi de asemenea talie! Iolanda Balaș și Ivan Patzaichin domină probele lor peste decenii, intrând în enciclopediile universale de specialitate. Lia Manoliu participă — performanță record! — la 6 Olimpiade și nu se clasează în 20 de ani

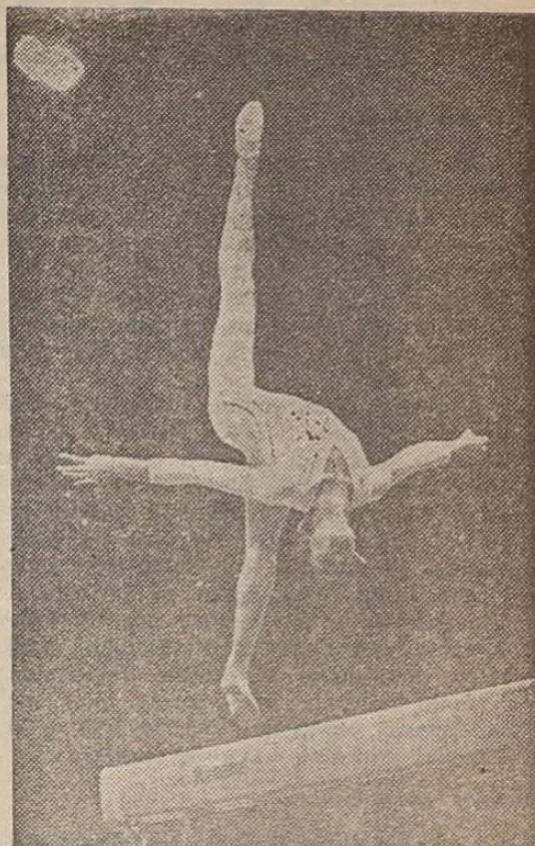
1. Nadia Comăneci	gimnastică
2. Ilie Năstase	tenis
3. Iolanda Balaș	atletism
4. Ivan Patzaichin	canoe
5. Lia Manoliu	atletism
6. Ștefan Rusu	lupte greco-romane
7. Iosif Sirbu	tir
8. Sanda Toma	canotaj
9. Viorica Viscopoleanu	atletism
10. Maria Alexandru	tenis de masă

Au mai primit voturi: Cristian Gațu (handbal), Gheorghe Berceanu (lupte greco-romane), Aurel Vernescu (calac), Olga Szabo (scrimă), Vali Ionescu (atletism), Simion Cujov (box), Valeriu Irimescu (rugby), Corneliu Ion (tir), Ion Țiriac (tenis), Mihaela Penes (atletism), Simion Ismailciuc (canoe), Nicolae Martinescu (lupte greco-romane), Leon Rotman (canoe), Elena Trandafir (popice), Ella Constantinescu (tenis de masă), Serghei Covașov (canoe), Vasile Diba (calac), Dumitru Pirvulescu (lupte greco-romane), Ana Petrescu (popice), Constantin Alexandru (lupte greco-romane), Iosif Tismănar (popice), Haralambie Ivanov (calac).

niciodată sub locul 9. Ștefan Rusu își impune vigoarea necontestată pe saltelele de lupte greco-romane ale tuturor meridianelor. Neuitatul trăgător Iosif Sirbu aduce tinerei Republici primul titlu olimpic... Și lista poate continua, cu o notă subiectivă pe care nu o scuza decât multitudinea de oferte, multitudinea de nume care au onorat sportul românesc în ultimii 35 de ani.

Intr-un asemenea clasament, se impune prin forța exemplului multilateralitatea unui tineret capabil să se distingă într-o mare varietate de discipline; vigoarea unei mișcări sportive în măsură să lanseze în lume mereu noi nume „de neuitat”; eficiența unei concepții originale despre rolul educației fizice și roadele sale pe planul sportului de performanță.

Victor BÂNCIULESCU

O imagine reprezentativă pentru înalta măiestrie și virtuozitatea Nadiei Comăneci

Bucuria mișcării

Foto: N. DRAGOȘ

Cea dintâi primăvară a Republicii... În parcuri și grădini, mireasmă de liliac în floare. În privirile oamenilor, lumii de noi speranțe și încredere. Și stăruitoare bucurie. Pași grăbiți și inimi bătând la înaltă cotă a entuziasmului. Străluceau în soare furnale semete și salba de aur a șantierelor, se simțea fierbințea lăcășurilor de cultură. Viață nouă peste toate întinderile de pământuri și ape ale țării. Viață nouă însemna, o știm bine acum, și statornică prietenie a oamenilor cu sportul, cu mișcarea în aer liber...

Ne amintim de-atunci că, la chemarea partidului, tinerețel pornea cu însuflețire spre por-

DE LA 83000 LA 8000000!

tile larg deschise ale stadioanelor. Crosul „Să întâmpinăm 1 Mai” — 83 000 de participanți! Era PRIMA MARE COMPETIȚIE DE MASĂ din istoria sportului românesc, aflat — după etapa democratizării — la începutul unui avânt impresionant prin dimensiuni și conținut, prin afirmări și semnificații, pe care le deslușim astăzi, cu mândrie, cu dragoste și recunoștință, pe toate stadioanele țării, acolo, la nesecatele izvoare de sănătate, vigoare și frumusețe fizică și morală.

A fost așa, a fost posibil

pentru că importante documente de partid au direcționat, de-alungul anilor, întreaga dezvoltare a mișcării sportive. Corespunzător fiecărei etape, Hotărârile din 26 iunie 1949, 2 iulie 1957, 28 februarie — 2 martie 1973... au conferit educației fizice și sportului — activității de interes național — importante valențe sociale și cultural-educative.

A fost așa, a fost posibil pentru că, în marea sa dragoste pentru viață, preocupările și formarea multilaterală a tineretului patriei, tovarășul

NICOLAE CEAUȘESCU, secretarul general al partidului, s-a aplecat adesea, cu grijă părintească, și asupra rolului tot mai însemnat pe care sportul este chemat să-l îndeplinească în marea sa misiune de construcție socialistă pe pământul României. Vibrantele Mesaje adresate de tovarășul Nicolae Ceaușescu participanților la Conferințele pe țară ale mișcării sportive s-au constituit, de fiecare dată, drept documente de partid de excepțională însemnatate teoretică și practică. Din generoasă inițiativă a secretarului general al partidului s-a născut și „DACIADA”, CEA MAI MARE COMPETIȚIE NAȚIONALĂ din

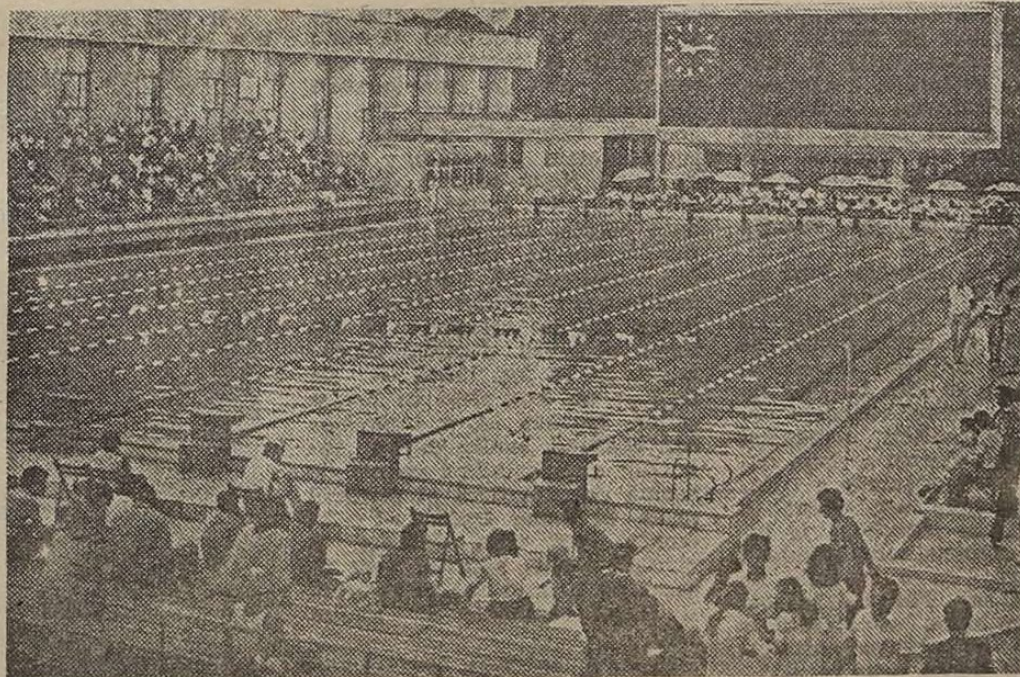
istoria sportului românesc. ...Cu 35 de ani în urmă, tineri gazetari fiind, căutam cele mai potrivite adjective pentru a comenta succesul primei mari competiții de masă — cu 83 000 de participanți. Astăzi, după ce ani de zile am fost martori ai altor strălucite ascensiuni ale sportului românesc, ni se pare aproape firesc să consemnăm faptul că, anual „Daciada” reunește la startul numeroaselor întreceri peste 800 000 de tineri și tinere. Aproape de 100 de ori mai mulți ca în primăvara dintâi a Republicii.

MULTUMIM DIN INIMA PARTIDULUI!

Dan GARLEȘTEANU

„UZINE DE SĂNĂTATE” PENTRU PREZENT ȘI VIITOR

Amatorii de mișcare mai vîrstnici își amintesc cu emoție de începuturile activității sportive de după anii Republicii. Ei povestesc despre condițiile precare în care practicau sportul preferat, fapte și întâmplări ce par astăzi, pentru cei mai tineri, de necrezut. Bunăoară, să ne amintim că în cel mai mare oraș al țării — București, existau înainte doar trei baze sportive mai acătării — stadioanele A.N.E.F., Giulești și Tineretului. Ca o vigoasă replică peste timp, au apărut — alături de puternicele edificii industriale, de cartierele-oraș — Complexul sportiv din parcul „23 August”, avînd un stadion cu o capacitate de circa 65 000 de locuri, săli de gimnastică, atletism și bazine de înot; Palatul sporturilor și culturii, din „Pareul tineretului”, care poate găzdui între 6 000 și 8 000 spectatori; sala Floreasca; Parcul sportiv Dinamo; complexul sportiv Steaua, precum și numeroase terenuri de sport și agrement amplasate în jurul noilor cartiere bucureștene, realități care au transformat

Moderna piscină olimpică de la Complexul „23 August”

Foto D. NEAGU

radical peisajul sportiv al Capitalei. Marile investiții destinate construcțiilor necesare activității competiționale de masă și de performanță și pregătirilor sportivilor fruntași, care numai în anul 1975 s-au ridicat la 76,7 milioane lei, au avut ca efect dezvoltarea armonioasă a bazei materiale sportive a județelor țării. Modernele

săli de sport polivalente din Ploiești, Iași, Pitești, Brașov, Tg. Jiu, Deva, Bacău, Satu Mare, Arad, Craiova, Rm. Vlcea, Oradea, Tîrgoviște, Brăila, Tulcea, Zalău, Focșani, Alexandria, Vaslui sau Bistrița au fost create în anii socialismului. Ca o grațioasă mărțurie a gradului de dezvoltare a mișcării noastre sportive stau și impunătoarele

stadioane din Craiova, Brașov, Pitești, Timișoara, Petroșani, Hunedoara, Iași, Drobeta Tr. Severin, Roman, Medgidia, Constanța, Tg. Mureș, Reșița și Brăila, ca să amintim doar o serie dintre „uzinele de sănătate”, în jurul unor construindu-se săli de antrenamente, bazine de înot, piste de atletism și hoteluri pentru sportivi.

De asemenea, patinoarele artificiale de la Ploiești, Brașov, Tg. Mureș, Cluj-Napoca, Timișoara, Constanța, Suceava, Buzău sau din Miercurea Ciuc, Gheorgheni, Galați și București (acoperite), pistele de patinaj-viteză din Suceava și Miercurea Ciuc, pîrția de bob de la Sinaia, bazele pentru schi de la Vatra Dornei, Mogoșă, Muntele roșu, Paring sau Semenice sînt cîteva din locurile unde se înîlțesc în orele sau zilele de răgaz, mii și mii de iubitori ai sporturilor de iarnă. Adăugînd la toate acestea zecile de mii de baze sportive și terenuri simple care au apărut pînă în cele mai îndepărtate sate ale țării, mai toate prin fapte de muncă patriotică, izvorite din dragostea tinerilor și vîrstnicilor pentru sportul preferat avem imaginea tonică a unei imense grădini de baze sportive ca urmare a transpunerii în viață a politicii partidului care asigură, mai ales în ultimii aproape 20 de ani, condiții din ce în ce mai bune pentru cuprinderea maselor, de oameni ai muncii în practica sistematică și continuă a exercițiilor fizice pentru progresul necontenit al performanțelor sportive.

Traian IOANIȚESCU